het Lake District (waar ook het vorige album is opgenomen). Opnieuw neemt Mickey zelf de productie ter hand, geassisteerd door Mo Witham, die in de buurt woont. De invloed van Chris East is verdwenen; alle composities zijn weer uitsluitend van de hand van Mickey Jupp. Dat is ook te merken aan de muzieksfeer: het country-achtige is verdwenen en er zit meer melancholie in een groot deel van de nummers. Dat is bijvoorbeeld goed te horen in Nothing Happened Today, There's A Thing en vooral in het prachtige Not Wanted Anymore wat me erg doet denken aan Gary Moore's megahit Still Got The Blues. Het gemiddelde tempo op deze lp ligt ook iets lager dan op de vorige platen, wat trouwens aardig geïllustreerd wordt door de titel en de hoes van de plaat. Mickey Jupp beschouwt dit zelf als een van zijn beste platen.

YOU SAY ROCK

Maart 1993 vertrekt Jupp voor een aantal optredens naar Zweden, waar een nieuwe Mickey Jupp Band is geformeerd met Tord Eriksson (gitaar), Joakim Arnell (bas), Mats Forsberg (drums) en Mikael Finell (saxofoon). Bij sommige concerten speelt ook de vroegere Rockpile-gitarist Billy Bremner mee. De groep noemt zichzelf Mickey Jupp and The Refreshments. Ook in 1994 wordt een Zweedse tournee gedaan. In die tussentijd wordt in de Atlantis Studio in Stockholm de nieuwe plaat You Say Rock opgenomen, waarop een groot aantal voornamelijk Zweedse musici meespeelt, waaronder een vijfkoppige kopersectie. Producer Erik Frenström (ook bekend onder zijn artiestennaam Jerry Williams) zingt zelf mee, maar dat alles kan niet helpen dat dit een van de zwakkere albums van Mickey is. Het leukste nummer is nog I Thought I Heard Something maar ook dit haalt niet het creatieve niveau van de topnummers van eerdere platen.

LIVE AT THE BBC

In 2004 verschijnt eindelijk een cd met opnamen die eind jaren '70 in vier verschillende sessies voor de BBC zijn gemaakt. De gespeelde nummers komen voor een deel uit de Legend-periode, voor een deel van Juppanese en ook staan er enkele covers op, die Mickey Jupp regelmatig bij concerten doet. De eerste drie nummers komen van een John Peel Sessie op 29 juni 1978. Een daarvan is het vlotte Cheque Book, vaak live gespeeld en ook dikwijls door anderen gecoverd. Mickey Jupp speelt op deze nummers met Mick Grabham (gitaar), John Gordon (bas) en Ron Telemacque (drums). Daarna volgen vijf nummers van een sessie met Stuart Coleman op 21 november 1978. Het bekendste van deze vijf is Switchboard Susan, ook vaak gecoverd, onder anderen door Nick Lowe, Gary Brooker en The Searchers (in hun new wave-periode rond 1980). Ook twee andere nummers van deze set (So Long en Down At The Doctor's) zijn door anderen opgenomen (waaronder Dr. Feelgood). De begeleiders op deze vijf nummers zijn The Cable Layers, bekend van de Be Stiff Route 78 Tour.

Als derde set komen vier nummers van een Radio One In Concert-sessie op 22 december 1979. Hierop spelen Ian Duck (gitaar), Pat Donaldson (bas), Dave Mattacks (drums) en Frank Mead (altsax) mee. Een van de nummers - Shortlist - is gebruikt door Roger Chapman, niet alleen om op de plaat te zetten maar ook als naam voor zijn groep. Verder wordt Bobby "Blue" Bland (een van Mickey's grote voorbeelden) geeerd met St. James Infirmary en wordt met Bony Maronie/ Sweet Little Rock 'n' Roller eer betoond aan Larry Williams en Chuck Berry (nog zo'n voorbeeld). Resteren zes akoestische nummers van een BBC In Concert-opname van 3 april 1978, dus van net voor de Juppanese-lp. Hier spelen alleen Mickey Jupp en Mo Witham op gitaar.

De kwaliteit van de opnamen is prima, zoals je van de BBC mag verwachten.

NEVER TOO OLD TO ROCK

Halverwege de jaren '90 trekt Mickey Jupp zich steeds meer terug uit de openbaarheid. Hij treedt nog maar sporadisch op, voor het laatst op 13 oktober 2001 in de Riga Club in Southend. Per optreden wisselt ook de bezetting van zijn band. Opvallend is dat daaronder vaak ex-Legend leden te vinden zijn, zoals Mo Witham, Bob Clouter en John Bobin.

Mickey heeft in 1998 een galerie geopend in Boot (Lake District): Fold End Gallery. Daar verkoopt hij, volgens zijn eigen formulering, "*arts and crafts and nice things*". Eén van zijn producten bestaat uit eigen schilderkunst. Muziek maken doet hij vooral voor zichzelf. Nog steeds schrijft hij nieuwe nummers, voor een deel samen met ex-Legend kompaan Chris East, die een eindje verderop ook een galerie is begonnen. Chris vindt het jammer dat dit materiaal allemaal op de plank blijft liggen en weet Mickey over te halen om negen eerder samen geschreven nummers op te nemen en uit brengen. Gitarist Mo Witham woont vlakbij en is beschikbaar en ook twee andere Legend-maatjes (John Bobin en Bob Clouter, die in Southend zijn blijven wonen) worden opgetrommeld. Met vrij simpele hulpmiddelen en na veel tegenslag wordt tenslotte in 2008 Never Too Old To Rock opgenomen en in eigen beheer uitgebracht. Vanwege de hoes krijgt de cd al gauw de bijnaam The Red Brogue Album, met een knipoog naar The Red Boot Album uit 1971. Legend is terug!

Dat er geen echte platenstudio aan te pas is gekomen is wel te horen, maar toch staan er enkele leuke nieuwe nummers op de cd, zoals het titelnummer en vooral Good Enough For You. Maar waarom opnieuw Claggin' On (van "X") en You Wear My Ring (van de cd You Say Rock) moesten worden uitgebracht is me niet duidelijk, en ook bij sommige andere nummers vraag ik me af of er niet wat meer aandacht aan de productiekwaliteit besteed had kunnen worden. Mickey is het daar trouwens roerend mee eens. Hij vindt dat Chris East te snel tevreden is geweest en een aantal nummers te veel "gecomputeriseerd" heeft, terwijl Mickey liever een echte studio zou hebben gebruikt. "*Maar ja, dat werd te duur, en Chris East wil geld verdienen. Daar baal ik enorm van maar het zijn wel mede zijn nummers, dus hij doet maar. Ik heb er in ieder geval nooit een cent van gezien*". De cd is te bestellen via mickeyjupp.com, maar volgens Mickey Jupp heeft hij niets met die website te maken. "*Dat is een hobby van Chris East; ik weet niet eens wat er allemaal op staat.*"

COUNTRY & NORTHERN

Als bovenstaand verhaal al van toepassing is op Never Too Old To Rock dan geldt dat helemaal voor Country & Northern, uitgebracht in 2009. Dit moet deel 1 zijn van een trio Collector's Editions, waarvan de volgende delen nog niet zijn verschenen. Country & Northern bevat digitaal opgepoetste demo's van nummers, die 20 jaar eerder door Mickey Jupp en Chris East samen zijn geschreven, op één uitzondering na: American Dream, een nummer van Chris East en Jonty Martindale. Wanneer ik in augustus Mickey het door Chris East gesigneerde cd-hoesje laat zien, zegt hij dat hij het voor het eerst ziet. Hij weet wel van het bestaan, maar van het plan om er nog twee vervolg-cd's aan toe te voegen weet hij niets. De kwaliteit van de cd bevalt hem helemaal niet en zijn mening over de geldbelustheid van Chris East is er alleen maar door versterkt. Toch staan er wel een paar mooie liedjes op. Vooral Growing Up is een ontroerend nummer.

FAVOURITES

Mickey Jupp is inmiddels zelf begonnen aan het opnemen van aantal songs die hij de afgelopen jaren heeft geschreven. Onder de werktitel Favourites zijn demo's van 15 nieuwe nummers plus een gewijzigde versie van Part Of Your Furniture (van de cd You Say Rock) op een schijfje gezet dat in kleine kring circuleert en aanmerkelijk beter is dan de twee projecten van Chris East uit 2008 en 2009. Het begint met het ijzersterke Got No God en kent veel andere hoogtepunten zoals The Difference. Hiermee zijn meteen de twee liedjes genoemd die Mickey's persoonlijke favorieten zijn. Ook de teksten van een aantal nummers zijn stilistische juweeltjes. Maar dat is altijd al zijn sterke punt geweest. Hij heeft onlangs zelf gezegd dat hij daar soms nog meer aandacht aan besteedt dan aan de melodie. Daarnaast is hij begonnen met schilderen, vooral impressionistische landschappen van zijn woonomgeving. Daarmee - en met de inkomsten van zijn winkel - probeert hij zijn hoofd boven water te houden.

DISCOGRAFIE:

LP's:
Legend, Bell SBLL 115 (stereoversie) en Mono BLL 115 (monoversie), 1969
Legend (Red Boot), Vertigo 6360 019, 1971
Moonshine, Vertigo 6360 063, 1971
Mickey Jupp's Legend (compilatie), Stiff GET 2, 1978
Juppanese, Stiff SEEZE 10, 1978
Long Distance Romancer, Chrysalis CHR 1261, 1979